

יום ג' כג' באדר ב' תשנ"ז (1 באפריל)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

היום הוא יום הכאשן של ימי המילואים:

לפטר ימי'ם האחרונים של מורש אצור נ-כג' בו ולד
ראש מורש ניסן נקראים ימי המילואים שנים הנק
משה רבינו צ"ה אך נמשכן לאמר הילמנו. בלבד לוי,
שימא משה רבינו ככין נקצות.

היום הוא יום כפי'תו של הרב' מקני הראשון - ראש שולמ
איר, ר' יצחק מאיר, נולד לט כ"א' צול' הרי"ם". הוא נמשב
כאמר ממצו'י הולכה' לקצורו ונפרסם בספרו 'צול' הרי"ם"
לספר'י שלמן ערוך" ולא כנה ממשכנה היל"ם (נקמה).
קל"ם היא חנוכה' רמ"ו, נעלה אצור'י לרבבאג אס'צ'ים, והוא
אבי' מס' צור' צור.

ביום זה רבני' שלי, נמשא לגול ימי'ם לפסי'תו של
"רב' מאור הקולס, ר' פנחס מנחם אלטר לנפטר באופן פלאות'.
ל רב' מאור הנאלון, בעל "צול' הרי"ם", היס'פור הבא:

הצדיק רבי יהודה לייב מגור. בעל "שפת אמת". התגורר מילדות בבית סבו הרגול
רבי יצחק מאיר (בעל "חידושי הרי"ם"). שכל בניו מתו על-פניו

ברוב ישיבי אחד האריך יהודה לייב הקטן במשנתו עד עלות השחר: ומשקאיר היום.
עלה על יצעו לנחם תנומה קלה. פעבור זמן מה נכנס בעל "חידושי הרי"ם" לתדר
השנה של נכדו: וכשראהו ימן שנת ישרים, העיר אותו משנתו ואחר-כך הוכיחו על
כך שהוא מאריך בשנה ומקצר בלימוד תורה.

יהודה לייב הקטן הקשיב בראות-קבוד לדברי המוסר הארוכים של סבו האהוב:
וכשסיים בעל "חידושי הרי"ם" את שטף דבריו, גילה לו הנכד שישב על תלמודו כל
שעות הלילה. ואך לא מכבר עלה על יצעו לשנה קצרה.

רבי יצחק מאיר חיבק ברוך את נכדו וקרא בתמיהה: מדוע לא גילית לי מיד את
הדבר, והייתי נמנע מלייסרף בדברים קשים, שאינם מגיעים לך?

השיב על כך בעל "שפת אמת": בפרשת "מטות" מספרת לנו התורה, שמשה רבנו
הטיח באזני בני גד ובני ראובן דברי מוסר ארוכים וקשים, ואך קרא להם "תרבות
אנשים חטאים" (ל"ב, י"ד). ולאחר סיום דברי המוסר של משה, המשתרעים על-פני
עשרה פסוקים (ל"ב, י"ט-ו), משיבים לו בני גד ובני ראובן בלשון ברורה: "גדרות
צאן נבנה למקננו פה, וערים לטפנו. נאנחנו נחליץ חושים (=חמושים) לפני בני
ישראל" וגו' (ל"ב, ט"ז-י"ט).

כאן יש מקום לשאול: אם בני גד ובני ראובן התכוונו מלכתחילה להחליץ לעזרת
אחיהם לכיבוש הארץ שממערב לירדן - מדוע לא אמרו זאת מיד למשה. כשהציג
להם את השאלה: "האחיכם יבואו למלחמה, ואתם תשבנו פה?": ולמה הניחו
למשה לייסרם בדברים קשים וארוכים, שלא הגיעו להם כלל וכלל?
אלא - סיים בעל "שפת אמת" בחיוב - מסתבר כנאן, שבמחשבה תחילה לא
הפסיקו בני גד ובני ראובן את דברי המוסר של משה רבם. כי עניין גדול הוא לכל
אדם לשמוע הטפת-מוסר מפי גדול וצדיק...

יום נעים!